

selskabets skattekommune. Udbytteskatten er en endelig skat. Som eksempel kan nævnes, at udskrivningsprocenten i Nuuk er på 42 pct.

Ændringen af artikel 10 medfører, at stykke 3 ændres til en generel regel om begrænsning af udbyttebeskatningen i den del af riget, hvor det udbyttegivende selskab er hjemmehørende, når udbyttets retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden del af riget. I så fald må beskatningen i den førstnævnte del af riget højst være 15 pct. af udbyttets bruttobeløb. Den førstnævnte del af riget må dog ikke beskatte udbytte, som et datterselskab i denne del af riget udlodder til et moderselskab i den anden del af riget, der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i datterselskabet og har ejet denne del af kapitalen i en uafbrudt periode på mindst et år, inden for hvilken udbyttet er udloddet.

Hvis datterselskabet er hjemmehørende i Danmark, skal Danmark dog fortsat alene undlade beskatning, hvis de allerede gældende betingelser i stykke 4 er opfyldt.

Ændringen af artikel 10 medfører desuden en ændring af stykke 5, som nu er en særregel om grønlandsk beskatning af udbytter fra et grønlandsk datterselskab. Stykke 5 ændres til en generel særregel for grønlandsk udbyttebeskatning, at så længe grønlandske selskaber kan få fradrag for udloddede udbytter ved grønlandsk selskabsbeskatning. I så fald kan Grønland, uanset begrænsningerne i stykke 3, beskatte udbytte, som et grønlandsk selskab udlodder, men skatten må højst være 35 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i Danmark.

Der er knyttet en overgangsregel til ændringen af artikel 10, stykke 3 og 5, jf. artikel 8, stykke 5, som omtalt nedenfor.

Artikel 4 – Ændring af dobbeltbeskatningsaftalens artikel 15 (personlige tjenesteydelser)

Hovedreglen i den gældende artikel 15 medfører, at hvis en person, der er hjemmehørende i den ene del af riget, udfører lønarbejde i den anden del af riget, kan denne anden del af riget beskatte indkomsten for arbejdet, der er udført i den del af riget, med mindre den pågældendes ophold i den anden del af riget ikke overstiger 60 dage i sammenhæng og den pågældende fortsat er beskæftiget og vederlagt af sin sædvanlige arbejdsgiver.

Artikel 15 udgår og erstattes af en ny bestemmelse, der svarer til artiklen om lønindtægter i andre danske dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Den ny artikel 15 medfører, at hvis en person, der er hjemmehørende i den ene del af riget, udfører lønar-

bejde i den anden del af riget, kan denne anden del af riget beskatte indkomsten for arbejdet, der er udført i denne anden del af riget.

Stykke 2 medfører, at den del af riget, hvor arbejdet udføres, ikke kan beskatte denne indkomst, hvis lønmodtageren opholder sig i denne del af riget i højst 183 dage i en 12-måndersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i denne del af riget, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i denne del af riget. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Stykke 2 gælder ikke i tilfælde af arbejdsudleje, hvor en person fra den ene del af riget af sin arbejdsgiver er stillet til rådighed for en hvergiver til at udføre arbejde i den anden del af riget.

For offentligt ansatte bevares den nuværende regel, som medfører, at hvis en person, der er hjemmehørende i den ene del af riget, udfører lønarbejde i den anden del af riget, kan denne anden del af riget beskatte indkomsten for arbejdet, der er udført i den del af riget, med mindre den pågældendes ophold i den anden del af riget ikke overstiger 60 dage i sammenhæng og den pågældende fortsat er beskæftiget og vederlagt af sin sædvanlige arbejdsgiver.

Stykke 3 angår beskatning af personer, som arbejder om bord på skibe eller fly.

Løn for arbejde udført om bord på et dansk eller grønlandsk skib kan beskattes i den del af riget, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Hvis et dansk eller grønlandsk skib er fast stationeret med tjeneste hele året i den ene del af riget, og det foretagende, som driver skibet, har sin virkelige ledelse i den anden del af riget, kan løn for arbejde om bord på skibet kun beskattes i denne anden del af riget.

Ved anvendelsen af stykke 3 skal et udenlandsk skib, som er befragtet på bare-boat basis (dvs. uden besætning) af et rederi med virkelig ledelse i Danmark eller Grønland, anses som dansk, henholdsvis grønlandsk, skib.

Der sker ikke ændringer i beskatningen af løn for arbejde om bord på et luftfartøj i international trafik. Sådant indkomst kan beskattes i den del af riget, hvor foretagendet har sin virkelige ledelse.

Stykke 4 medfører, at hver del af riget skal fritage en person, som er hjemmehørende i denne del af riget for beskatning af løn ombord på et skib i henholdsvis Dansk Internationalt Skibsregister og det grønlandske nettolønsregister.

Der er tale om en omformulering af den hidtidige regel i artikel 22, stykke 3, så reglen svarer til den tilsvarende aftale mellem Danmark og Færøerne. Æn-